

Inspekce zjistila, že k přestupům na jinou školu dochází, nejsou však časté. Více než odchod na jinou školu, zpravidla po dokončení, příp. i nedokončení prvního ročníku, dochází k přestupu mezi obory. Změny jsou převážně důsledkem nevhodné volby nebo nezvládnutí studijních nároků vybraného oboru.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami realizují zejména střední školy samostatně určené pro tyto žáky. Ostatní střední školy evidují méně než 1 % těchto žáků, z celkového počtu všech žáků středních škol. Ředitelé středních škol často sdělují, že tyto žáky nevzdělávají, případně obecně uvádějí, že k žákům se speciálními vzdělávacími potřebami přistupují individuálně. Péče o tyto žáky zpravidla sestává z dílčích opatření různého druhu. V koncepčních záměrech rozvoje škol je problematika vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami zapracována výjimečně. Existence individuálních vzdělávacích plánů byla zjištěna v necelé třetině kontrolovaných středních škol, úpravy či doplnění těchto plánů bylo ještě méně časté. Výsledky vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami ve středních školách nejsou systematicky vyhodnocovány stejně jako příčiny případných neúspěchů.

Z provedených rozhovorů mezi vybranými skupinami zaměstnanců středních škol vyplývá, že na příznivou atmosféru a mezilidské vztahy ve školách nejvíce působí příjemné pracovní prostředí a také podpora jejich práce, kterou nacházejí především v rodinném zázemí (více než dvě třetiny dotázaných).

Manažeři, specialisté i začínající učitelé kladou důraz rovněž na to, že příjemné pracovní prostředí není možné bez vzájemného respektu mezi učiteli a žáky, bez respektu k potřebám žáků při výuce. V zásadě se neliší ani v kritice finančního zajištění. Chtěli by zvýšit prestiž učitelského povolání. Více než polovina dotázaných zaměstnanců se domnívá, že školní klima ve středních školách negativně ovlivňuje především nízká prestiž jejich práce u veřejnosti.